“Toda tiste Moje sovražnike, ki niso marali, da bi jim zakraljeval, privedite sem in jih zadavite pred Mojimi očmi!” (Luka 19, 27)
Dne 3. februarja 1844, zvečer

1“Toda tiste Moje sovražnike, ki niso marali, da bi jim zakraljeval, privedite sem in jih zadavite pred Mojimi očmi!”
2 Besedilo pred nami je malone prelahko, da bi ga sploh na dolgo razlagali in spada prav tako k onim, pri katerih učenci niso spraševali: “Kako naj to razumemo?” Kajti to besedilo so razumeli celo slepi farizeji, ki so natančno vedeli, da sem z meščani, ki naj bi jih zadavili, meril nanje.
3 To bi bil seveda ožji pomen; ne glede na to pa tudi splošnega ne bo težko prepoznati, potrebno je le vedeti, da pomeni “zadaviti” toliko kot “soditi” in že imamo vse skupaj.
4 Kdo so potlej “meščani” mesta, ki nočejo kralja? Samo v svet se ozrite in odkrili boste po vseh cestah, oglih in kotih množice takšnih meščanov, ki nočejo kralja! “Mesto”, to je svet; posvetni ljudje so njegovi meščani, ki nočejo ničesar vedeti o Meni.
5 Deseterica, ki so ji bili dodeljeni kilogramski zakladi, so redki izbranci, ki živijo med temi posvetnimi meščani; in še med njimi je eden len in noče gospodariti z njemu zaupanim kilogramskim zakladom.
6 S tem “enim” razumemo takšne, ki sprejemajo Božjo besedo in jo priznavajo, vendar so preveč leni, da bi delovali v skladu z njo; zato jim bo na koncu odvzeto, kar imajo in bo pridano tistemu, ki ima deset kilogramski zaklad.
7 “Zakaj pa?” - Ker je slednji živel popolnoma skladno z Mojo besedo, torej v polni ljubezni do Mene, tudi v popolnem ognju in z vso vnemo; zato mu tudi pripada, kot soncu, ves popoln sijaj.
8 Kdor je brez ognja, ta je tudi brez svetlobe in je podoben planetu, ki se baha samo s tujo svetlobo, ki je ne more obdržati. Ko bo odstavljen od svojega sonca, bo lebdel kot temna gmota v svoji zavrženosti, na katero se je obsodil sam, od ene večnosti do druge.
9 Iz povedanega se že zlahka prepozna, kaj nosi zgornje besedilo v sebi, - nič drugega, kot obsodbo vsega posvetnega.
10 So pa tukaj še bitja tretje vrste, ki jim Gospod ali Kralj naroča: “Privedite tiste meščane iz mesta, ki nočejo, da bi jim zakraljeval, semkaj, da jih podavite!”
11 Kdo so ti? - Kdo drugi neki, kot nebeški angeli, o katerih že dolgo veste, da vsepovsod uresničujejo Moje sodbe. Ti bodo vedno sodili posvetnosti.
12 Zakaj pa? - Ker so, prvič, z Menoj eno in so zato, številka dve, najostrejše nasprotje sveta. Ker pa so eno z Menoj, imajo vso moč in oblast iz Mene. In zato, ker so najostrejše nasprotje sveta, ga bodo vedno sodili.
13 To je zelo enostaven smisel tega besedila in dobro si ga zapomnite!
14 Včasih pojmujejo pod dodeljenimi zakladi različne človeške nadarjenosti, ki naj bi

jih ljudje izoblikovali. Toda, to je zgrešeno že v sami osnovi. Kajti, če bi takšna obveljala, potem bi bil za Boga še prebogokletni simonizem (simonizem: po čarovniku Simonu iz Samarije –(Apd. 8 in dalje), trgovanje z duhovniškimi položaji in častmi) zadeva, ki bi mu torej nadvse ugajala, saj bi imel s tem za sprejemljivo tudi izoblikovanje nadarjenosti za krajo in ubijanje. Toda to popolnoma zanesljivo ni smisel, na katerem temeljijo razdeljene nadarjenosti ali zakladi.
15 Te podeljene nadarjenosti ali zakladi so izključno samo podeljena Božja beseda. Kdor jo ima obenem živo, ta ima desetkraten zaklad; živo pa jo ima, kdor jo ima v svoji ljubezni ali v svojem srcu.
16 Kdor ima pet kilogramski zaklad, ta ima besedo v svojem živem verovanju, po kateri more postati dejaven v ljubezni.
17 Kdor ima tri kilogramski zaklad, ta ima Božjo besedo v svojem razumu; če postane po njej dejaven, si bo pridobil modrost.
18 Kdor pa ima samo eno kilogramski zaklad, ima sicer tudi Božjo besedo v svojem spoznanju; vendar se zanjo ne briga. Nima sicer nič proti njej - nasprotno, ima jo za lepo, dobro in resnično; toda ko bi moral z vso resnostjo pričeti delovati po njej, tedaj govori:
19 “Ja, ko ne bi bil omejen na tale svet tukaj in ne bi bil prisiljen počenjati posvetnih stvari zaradi sveta, bi bilo seveda zares hvalevredno živeti popolnoma v skladu s tem naukom. Toda, ker je že treba živeti v tem svetu, se mora človek tudi ravnati po njem, drugače ga še zlahka razglasijo za čudaka; človek izgubi svojo čast in ugled in se tako osami, da tudi ni več sposoben delovati v svetu, kjer bi bilo delovanje za neki dober cilj nujno!”
20 Bogatin govori: “Jaz bi že rad ukrepal z mojim premoženjem v skladu z blagovestjem, ko bi le bili drugačni časi; toda svet je, kakršen je in s premoženjem je potrebno ravnati tako, da na starost ne bom trpel pomanjkanja in da bodo tudi otroci sčasoma dobili tisto oskrbo, ki jo potrebujejo, da bodo v očeh sveta neodvisni”.
21 Uradnik govori: “Moj Bog! Od kod naj si le vzamem čas? Uradovanje in služenje gospodi imata prednost pred služenjem Bogu! Ko bom enkrat v pokoju, potem bom že vzel v Božjem imenu rožni venec v roke ali: živel bom v skladu z blagovestjem, kolikor je možno, brez da bi se pojavile večje omejitve v mojem življenju!”
22 Duhovnik govori: “Samo da se izpolnjujejo obveznosti tistega stanu, kateremu kdo pripada v svetu in če se vse to žrtvuje Bogu, je storjenega dovolj!”
23 Jaz pa dodajam k temu: “Vsi ti so takšni, ki zakopljejo eno kilogramski zaklad in zgodilo se jim bo, kakor je zapisano v blagovestju o lastnikih eno kilogramskih zakladov!

24 Zakaj pa? - Ker v njih ni moč najti niti iskrice dejavne ljubezni do Mene! Tile dajejo vedno prednost pred Menoj nekemu določenemu udobju svojega zemeljskega življenja.
25 Bogataš je zadovoljen z Menoj, dokler vidi sebe in svojo družino s pomočjo denarja nadvse dobro preskrbljene; kakšno živo ljubezen in kakšno zaupanje Vame pa dokazuje, ako skrbi sam z vsemi silami za to, da on in njegova družina ne bi kdaj trpela pomanjkanja? Za takšno zaupanje se bo vsakdo lepo zahvalil.
26 Ako menjalec denarja zaposli poslovodjo, kateremu nikoli zares ne zaupa niti enega groša, mar ne bo poslovodja kmalu vprašal: “Zakaj, prijatelj moj, me imaš za nekega barabina in moje jamstvo za tako nično in nepomembno, da mi ne podariš niti za groš zaupanja? Kar sam upravljaj svoje premoženje, meni pa vrni moje jamstvo.”
27 Enako bom storil tudi s takšnim bogatim vernikom v Maziljenega in mu bom odvzel Moje jamstvo; kajti ne dovolim, da Me ima za tepca in še manj za lažnivca in prevaranta, kar dokazujejo s svojim ravnanjem, ker Mi ne zaupajo in za to sami skrbijo za svoj obstoj.
28 Enako bom povedal tudi takšnim uradnikom in duhovnikom vseh ločin, ki imajo posvetno službo in izpolnjevanje stanovskih obveznosti že za Božje službovanje: “Ste mar zastonj služili? Vam ni izpolnjevanje obveznosti vašega stanu izpolnjevali iz ljubezni do Mene ali iz ljubezni do prednosti, ki izvirajo iz prav teh stanovskih obveznosti?”
29 Ako porečejo: “Dobro in pravično smo delali zaradi samega dobrega in pravičnega in zato tudi smemo s čisto vestjo uživati vse tiste prednosti, ki so posledica dobrih in pravičnih del.”
30 Potem jim bom odvrnil: “Torej ste bili plačani delavci in ste prejeli svoje plačilo. Koliko pa ste ob tem pridobili Zame z eno kilogramskim zakladom, ki vam je bil zaupan? Pokažite pridobitev!
31 In resnično, tedaj bodo vsi pokazali gol zaklad in bodo morali priznati: “Gospod, v razmerah, v kakršnih smo se znašli na svetu, zaklada nismo mogli uporabljati; toda spoznali smo njegovo svetost in se ga zato nismo dotaknili.”
32 In jaz povem: Takrat se jim bo godilo enako kakor eno kilogramcu v blagovestju in tem eno kilogramcem se bo potrebno naprezati onkraj prav neznosno dolgo, preden bodo napredovali na en belič. In pred tem bo mnogo tuljenja in šklepetanja z zobmi!
33 Menim, da je tudi to jasno; ravnajte se po povedanem, da ne boste padli med eno kilogramce! Amen.

Jakob Lorber

Pojasnila svetopisemskih besedil